

cia się z szosą państwową Kielce-Suków. Od wspomnianego punktu biegnie wzdłuż szosy na południowy wschód do 3,4 kilometra. Przy tym punkcie z kopca Nr. 106 skręca pod kątem rozwartym i biegnie w kierunku południowo-wschodnim przez las w prostej linii przez kopiec Nr. 107 i dalej w przedłużeniu tejże linii, linią leśną oddziałową, pomiędzy oddziałami Nr. 107 i 108 do słupa oddziałowego Nr. 107 i 108 i 121, skąd załamuje się w kierunku północno-zachodnim i biegnie linią oddziałową pomiędzy oddziałami Nr. 108—121, 109—122, 110—123 i 111—124, 111—125, aż do kopca Nr. 3 t. j. zbiegu granic lasu rządowego Telegraf i gruntów m. Kielc. Stąd linia graniczna miasta biegnie na południe wzdłuż wspólnej granicy lasów państwowych i gruntów kolonji Kawetczyzna, przecinając szosę państwową Kielce-Busko na 2,9 kilometrze od Kielc. Od tego punktu linia graniczna znów biegnie wspólną linią graniczną lasów państwowych i gruntów kolonji Kawetczyzna, a następnie obecnie istniejącą granicą miasta w kierunku północno-zachodnim poczem przy kopcu Nr. 46/142 załamuje się raptownie i biegnie w kierunku południowo-zachodnim linią oddziałową, pomiędzy oddziałami 114 i 128, aż do słupa oddziałowego Nr. 114, 128 i 129, gdzie granica załamuje się w kierunku północno-zachodnim i biegnie dalej linią oddziałową między oddziałami 114—129, 115—130, 116—131, 117—132, —133, 118—133, —134 i 135, aż do kopca Nr. 32 t. j. do zbiegu granicy łąk wsi Czarnów-Rządowy i lasu rządowego, by stąd zawrócić znów na południowo-zachód granicą lasu Biesak, dochodząc do wspomnianego na wstępie punktu wyjściowego t. j. zbiegu projektowanej granicy zachodniej miasta, granicą łąk wsi Czarnów, lasu rządowego „Biesak” i gruntów wsi Białogon.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

166.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 27 stycznia 1930 r.

w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Na podstawie § 3 ustęp 2 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o zastosowaniu ceł wywozowych, podpisanej w Gdańsku dnia 12 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 14, poz. 123), a zatwierdzonej rozporządzeniem

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następującą listę kontyngentową, na której podstawie w czasie od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. włącznie wytwory gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa mogą być wywiezione zagranicę w ilościach i według ulgowych stawek poniższej listy:

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Kontyngent w tonnach za czas od 1.IV.1929 r. do 31.III.1930 r.	Ulgowa stawka w złotych
219	Mąka żytnia	250	bez cła
221	Otręby	9.500	bez cła
223	Makuchy	11.500	bez cła
226	Kości	500	3.—
227	Skóry surowe:		
	a) wołowe	200	12.—
	b) cielęce	150	30.—
	c) końskie	100	12.50
	d) owcze	100	10.—
	e) kozie	25	30.—
	f) zajęcze i królicze	15	100.—
	g) mizdra	25	2.—
230	Smola pogazowa	600	bez cła
234	Żuźle:		
	1. zawierające żelazo	—	—
	2. „ cynk i ołów	30	bez cła
	3. „ cynę	40	bez cła
	4. „ miedź do 35 0/0	80	bez cła
235	Żelaziwo i stal stare	500	2.—
236 p. 2	Miedź w łomie i odpadkach	30	bez cła
238	Aluminium	10	10.—
239 p. 1	Miedź fosforowa w gąskach i sztabach	200	bez cła
	Inne stopy	50	10.—
239 p. 2	Spіз, bronz fosforowy w łomie i odpadkach	30	10.—
241	Ołów w łomie i odpadkach	50	bez cła
242	Szmaty, skrawki, makulatura	400	bez cła
253	Ługi glicerynowe	200	bez cła
257	Świnie żywe i bite	40.000 sztuk	bez cła

§ 2. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia ilości artykułów mogą być wywiezione zagranicę z zachowaniem powyższych warunków jedynie na podstawie wystawionego świadectwa pochodzenia według wzoru zamieszczonego poniżej.

Świadectwa takie, wystawiane przez Izbę Handlową względnie Izbę Rękodzielniczą Wolnego Miasta Gdańska, winny być uwzględniane przez wszystkie urzędy celne.

Rozdziału ustanowionych kontyngentów dokonywa Gdański Urząd Handlu Zagranicznego.

§ 3. Kontrolę wywozu skuteczniąją urzędy celne według ogólnych zasad.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Wzór do § 2 rozp. Min. Skarbu,
Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa
z dnia 27 stycznia 1930 r. (poz. 166).

**Świadectwo pochodzenia
ważne dla zastosowania ulg celnych w dziedzinie
ceł wywozowych.**

Niniejszem zaświadcza się, że wymienione poniżej przez . . . do wywozu zgłoszone towary są wytworem gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa.

Zaświadczenie to jest ważne na przeciąg trzech (3) miesięcy od daty wystawienia.

Gdańsk, dnia 19. . r.

L. S. (Oznaczenie wystawiającej instytucji).

167.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lutego 1930 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych na obszarze województwa pomorskiego tudzież w sprawie częściowej zmiany przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 6 (punkt c) ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385); rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19), art. 2 (ustęp pierwszy) ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra

Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411), art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) oraz ustępu drugiego art. 176 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządzam co następuje:

§ 1. Z okręgu terytorjalnego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, urzędu katastralnego i kasy skarbowej w Wejherowie wyłącza się obszar gminy miejskiej Gdynia i tworzy się dla tego obszaru osobny urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, osobny urząd katastralny i osobną kasę skarbową w siedzibą w Gdyni.

§ 2. Istniejące przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wejherowie komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego dla miasta Gdyni, oraz komisję szacunkową do spraw podatku przemysłowego dla miasta Gdyni przyłącza się do nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Gdyni.

§ 3. Ustęp przedostatni § 16 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 18 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 537), otrzymuje brzmienie następujące:

„Terytorjalny zakres działania urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Wejherowie obejmuje cały powiat morski”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

168.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 marca 1930 r.

w sprawie wycofania z obiegu pięciozłotowych biletów państwowych.

Na podstawie art. 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Pięciozłotowe bilety państwowe z datą 25 października 1926 r. tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 30 czerwca 1930 r.

Poczynając od dnia 1 lipca 1930 r. do dnia 30 czerwca 1932 r. bilety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w Centralnej Kasie Państwowej, kasach skarbowych oraz w oddziałach Banku Polskiego.

Po dniu 30 czerwca 1932 r. obowiązek wymiany tych biletów ustaje.